

احتمال لغو توافق موشکی آمریکا و آلمان، شکاف میان اعضای ناتورا برجسته کرد؛

جنگ ایران؛ و بازتعریف اتحاد امنیتی غرب

رامین برنو

روابط ایالات متحده و اروپا در دوره دوم ریاست جمهوری دونالد ترامپ، وارد مرحله‌ای شده که بسیاری از تحلیلگران از آن به عنوان «اوازگونی راهبردی» در مناسبات دو سوی ائتلاتیک یاد می‌کنند. اگر در دوره نخست ترامپ، واشنگتن بااعمال فشارهای سیاسی و اقتصادی تلاش داشت متحدان اروپایی خودرابیش از پیش در مسیر سیاست‌های آمریکاقرار دهد، اکنون در دولت دوم او نشانه‌های آشکاری از کاهش تعهدات سنتی آمریکانبست به اروپا دیده می‌شود؛ روندی که می‌تواند پیامدهای بلندمدتی برای ساختار امنیتی غرب و آینده ناتو به همراه داشته باشد.

در جدیدترین نمونه از این شکاف، تصمیم دولت ترامپ برای توقف برنامه استقرار موشک‌های کروز تاماهاوک در آلمان، نگرانی‌های گسترده‌ای را در برلین و دیگر پایتخت‌های اروپایی برانگیخته است. تصمیمی که تنها یک اختلاف تاکتیکی میان دو متحد قدیمی نیست، بلکه نشانه‌ای از تغییر نگاه واشنگتن به جایگاه اروپا در معادلات امنیتی جهان محسوب می‌شود.

لغورسال تاماهاوک و تغییر اولویت واشنگتن
بر اساس توافقی که در سال ۲۰۲۴ میان اولاف شولتس، صدراعظم وقت آلمان، و جو بایدن منعقد شده بود، قرار بود از سال ۲۰۲۶ موشک‌های میان‌برد متعارف آمریکا در خاک آلمان مستقر شوند؛ موشک‌هایی که قابلیت هدف قرار دادن اهدافی در عمق خاک روسیه را داشتند و بخشی از راهبرد بازدارندگی ناتو در برابر مسکو محسوب می‌شدند.
بااین حال، دولت دونالد ترامپ تصمیم گرفته‌است این طرح را متوقف کند که دلایل این تصمیم را باید در چند سطح مورد بررسی قرار داد.
نخست اینکه جنگ آمریکا علیه ایران

و مشارکت اسرائیل در این عملیات، فشار سنگینی بر زرادخانه موشکی واشنگتن وارد کرده است. استفاده گسترده از موشک‌های تاماهاوک و سامانه‌های پاتریوت موجب کاهش ذخایر تسلیحاتی آمریکا شده و بر اساس برآورد مرکز مطالعات راهبردی و بین‌المللی، بازسازی این ظرفیت‌ها دست کم سه سال زمان نیاز دارد.

واشنگتن از هر گونه واکنش روسیه به شدت نگران است و اساساً دولت ترامپ بر این باور است که استقرار موشک‌های دور برد آمریکایی در خاک آلمان می‌تواند از سوی مسکو اقدامی تحریک آمیز تلقی شده و خطر تشدید یورابیو میان روسیه و ناتو را و ناتورا افزایش دهد

عامل دوم، نگرانی واشنگتن از واکنش روسیه است. دولت ترامپ بر این باور است که استقرار موشک‌های دوربرد آمریکایی در خاک آلمان می‌تواند از سوی مسکو اقدامی تحریک آمیز تلقی شده و خطر تشدید رویارویی میان روسیه و ناتو را افزایش دهد.
اما در سطحی عمیق‌تر، این تصمیم بازتاب‌دهنده راهبرد جدید ترامپ در قبال اروپا است. رئیس جمهور آمریکا معتقد است کشورهای اروپایی طی دهه‌های گذشته بیش از اندازه به‌به‌چتر امنیتی آمریکا وابسته بوده‌اند و اکنون باید سهم بیشتری از هزینه‌های دفاعی خود را بر عهده بگیرند.

فشار بر اروپا و راهبرد جدید ترامپ برای باز توزیع بار امنیتی
تصمیم مربوط به عدم ارسال موشک‌های تاماهاوک تنها بخشی از یک راهبرد گسترده‌تر است. گزارش‌های منتشر شده از نشست‌های ناتو نشان می‌دهد که در همین راستا واشنگتن در

احتمال لغو توافق موشکی آمریکا و آلمان، شکاف میان اعضای ناتورا برجسته کرد؛

حال بررسی کاهش محسوس نیروها و تجهیزات خود در اروپا است. بر اساس این برنامه، شمار جنگنده‌ها، هواپیماهای سوخت‌رسان، زیر دریایی‌های مجهز به موشک‌های کروز و حتی نیروهای واکنش سریع ناتو کاهش خواهد یافت. همچنین تعداد تیپ‌های رزمی آمریکادر اروپا از چهار تیپ به سه تیپ کاهش یافته و بخشی از استقرار نیروهای آمریکایی در لهستان نیز به تعویق افتاده است.

در این میان اهداف واشنگتن از این سیاست‌رामी توان در چند محور خلاصه کرد. نخست، تمرکز راهبردی آمریکا بر رقابت با چین در منطقه هند-اقیانوس آرام است. دولت ترامپ معتقد است تهدید اصلی آینده آمریکا، نه روسیه، بلکه چین است و منابع نظامی واشنگتن باید به‌سمت آسیامنقل شود.

دوم، فشار بر کشورهای اروپایی برای افزایش بودجه‌های دفاعی است. ترامپ بارها از آنچه «سوازی رایگان» متحدان اروپایی بر دوش آمریکا نامیده، انتقاد

کرده و معتقد است اروپا باید مسئولیت بیشتری در قبال امنیت خود بپذیرد.

عامل سوم نیز به اختلافات سیاسی اخیر بازمی‌گردد. بسیاری از کشورهای اروپایی از همراهی کامل با سیاست‌های آمریکا در جنگ علیه ایران خودداری کردند و برخی نیز تمایلی به مشارکت در مأموریت‌های امنیتی مرتبط با تنگه هرمز نشان ندادند. به همین دلیل، کاخ سفید در صدد استفاده از راهم نظامی برای اعمال فشار بر متحدان خود برآمده است.

نگرانی برلین و آینده مهیمن ناتو
برای آلمان، توقف استقرار موشک‌های تاماهاوک صرفاً یک مسئله تسلیحاتی نیست. برلین طی سال‌های اخیر تلاش کرده است ارتش فرسوده خود را بازسازی کند و در چارچوب ناتو نقش پررنگ‌تری بر عهده بگیرد. رهبران آلمان معتقدند در شرایطی که جنگ اوکراین ادامه دارد و تهدیدات روسیه علیه اروپا افزایش یافته، کاهش تعهدات آمریکا می‌تواند توازن امنیتی قاره اروپا را برهم بزند.

همزمان با این نگرانی‌ها، مقام‌های انگلیسی و ناتو نیز بارها هشدار داده‌اند که روسیه ممکن است طی سال‌های آینده آمادگی لازم برای اقدام نظامی علیه یکی از اعضای این پیمان را پیدا کند. از این رو، بسیاری از کشورهای اروپایی نسبت به کاهش حضور نظامی آمریکا با دیده تردیدی نگردند.

رفتارهای اخیر واشنگتن، نگاه کشورهای اروپایی به ناتو را نیز دستخوش تغییر کرده است. در آلمان، فرانسه و اروپا از چهار تیپ به سه تیپ کاهش یافته و بخشی از استقرار نیروهای آمریکایی در لهستان نیز به تعویق افتاده است. در این میان اهداف واشنگتن از این سیاست‌رामी توان در چند محور خلاصه کرد. نخست، تمرکز راهبردی آمریکا بر رقابت با چین در منطقه هند-اقیانوس آرام است. دولت ترامپ معتقد است تهدید اصلی آینده آمریکا، نه روسیه، بلکه چین است و منابع نظامی واشنگتن باید به‌سمت آسیامنقل شود.

دوم، فشار بر کشورهای اروپایی برای افزایش بودجه‌های دفاعی است. ترامپ بارها از آنچه «سوازی رایگان» متحدان اروپایی بر دوش آمریکا نامیده، انتقاد

بسیاری از کشورهای اروپایی از همراهی کامل با سیاست‌های آمریکا در جنگ علیه ایران خودداری کردند و برخی نیز تمایلی به مشارکت در مأموریت‌های امنیتی مرتبط با تنگه هرمز نشان ندادند و به همین دلیل، کاخ سفید در صدد استفاده از اهرم نظامی برای اعمال فشار بر متحدان خود برآمده است

در کوتاه‌مدت امکان پذیر نیست. از سوی دیگر، اختلافات داخلی اتحادیه اروپا و تفاوت دیدگاه اعضای ناتو در باره روسیه، مانع دیگری در مسیر شکل‌گیری یک ساختار دفاعی مستقل محسوب می‌شود و در این میان باید توجه کرد که این اختلافات هزینه‌ها و خروجی‌های منفی زیادی در سطوح سیاسی اتحادیه اروپا داشته است، چراکه حمایت ویکتور اوربان، نخست‌وزیر پیشین مجارستان موجب شد تا او در نهایت در انتخابات سراسری این کشور با موافق روبرو شود و اوضاع را به جناح رقیب واگذارد.

در مجموع، تصمیم دولت ترامپ برای توقف استقرار موشک‌های تاماهاوک در آلمان و کاهش حضور نظامی آمریکا در اروپا را باید بخشی از روندی بزرگ‌تر دانست؛ روندی که نشان می‌دهد واشنگتن در حال بازتعریف نقش خود در نظام امنیتی غرب است.

این تغییرات اگر چه به معنای فروپاشی ناتو نیست، اما بدون تردید می‌تواند بنیان‌های سنتی اتحاد فرآئتلاتیک را با چالش‌های جدی مواجه کند. اکنون اروپا بیش از هر زمان دیگری با این پرسش اساسی روبرو شده است که آیا می‌تواند امنیت خود را بدون اتکای مطلق به آمریکا تضمین کند یا همچنان ناچار خواهد بود آینده راهبردی خود را با تصمیمات متغیر کاخ سفید گره بزند؛ تصمیماتی که در دوره دوم ترامپ بیش از گذشته قابل پیش‌بینی و مبتنی بر اولویت‌های داخلی و ژئوپلیتیکی جدید آمریکابه نظر می‌رسند.

خبر

زلنسکی:

پوتین نمی‌خواهد به جنگ پایان دهد

ولادیمیر زلنسکی، رئیس جمهور اوکراین پس از آنکه نامه سرگشاده‌اش در ارتباط با از سرگیری مذاکرات صلح توسط ولادیمیر پوتین، رئیس جمهوری روسیه رد شد، ادعا کرد که مسکو هیچ قصدی برای پایان دادن به جنگ با اوکراین ندارد. پوتین در واکنش به این نامه گفته بود که هیچ‌دلیلی برای دیدار با زلنسکی وجود ندارد. رئیس جمهوری روسیه همچنین تأکید کرد که این نامه حاوی الفاظ «بی ادبانه‌ای» بوده است. زلنسکی نیز در واکنش به این پاسخ همه‌مراحل قانونی مقرراتسوی‌کنتره و مقررات‌اره‌مهاجرت‌راطی کرده‌اند، اما ماه‌هاست منتظر تصمیمی ماندند که این اداره‌از‌صдор آن خودداری کرده‌است.

خبر

قاضی فدرال آمریکا: غیر قانونی است

توقف سیاست مهاجرتی ترامپ علیه ۳۹ کشور

یک قاضی فدرال در آمریکا مجموعه‌ای از سیاست‌های مهاجرتی دولت دونالد ترامپ، رئیس جمهور ایالات متحده، را که شهرت‌دان ۳۹ کشور را هدف قرار داده بود، غیرقانونی اعلام کرده؛ سیاست‌هایی که به موجب آنها رسیدگی به‌درخواست‌های پناهندگی، مجوز کار، گرین کارت و تابعیت هزاران مهاجر عملاً متوقف شده بود. جان مک کانل، قاضی ارشد داد‌گاه فدرال در شهر پروویدنس ایالت رود آیلند، روز جمعه ۵ ژوئن (۱۵ خرداد) به‌وقت محلی حکم داد که اداره خدمات شهروندی و مهاجرت آمریکا (USCIS) با اتخاذ این سیاست‌ها از حدود اختیارات قانونی

افراد را که از مسیرهای رسمی و قانونی اقدام کرده‌اند، در وضعیت نامشخص قرار داده است. دولت ترامپ این محدودیت‌ها را با استناد به ملاحظات امنیتی و ضرورت بررسی دقیق‌تر مقابضان توجیه کرده است. این سیاست‌ها عمدتاً شامل کشورهایی می‌شد که پیش‌تر نیز به‌طور کامل یا بخشاً مشمول ممنوعیت‌های سفر دولت ترامپ بودند. از جمله این کشورها می‌توان به ایران، افغانستان، یمن، سودان، سومالی، لیبی، هائیتی، اریتره، میانمار، چاد و جمهوری کنگو اشاره کرد. در مراحل بعدی، کشورهای دیگری نیز به این فهرست افزوده شدند. مک کانل در رأی خود نوشته است که این سیاست‌ها «ندگی تعداد بی‌شماری از مهاجران ساکن آمریکا را در یک برزخ حقوقی نامحدود قرار داده است.» او تأکید کرده است که این افراد هیچ تخلفی مرتکب نشده‌اند و تنها به دلیل محل تولد یا تابعیت خود، از دریافت پاسخی برای درخواست‌هایشان محروم مانده‌اند. به نوشته این قاضی فدرال، متقاضیان شده بود. شاکیان استدلال کرده بودند که دولت ترامپ با متوقف کردن روند بررسی پرونده‌های مهاجرتی، عملاً نظام قانونی مهاجرت آمریکا را دور زده و

ال‌اخبار خبر داد؛

مذاکرات جانبی میان نیبه‌بری و مقامات آمریکا

این موضوع سفر «علی حسن خلیل» نماینده پارلمان لبنان به قطر را تفسیر می‌کند که به پاکستان در میانجیگری بین ایران و آمریکا پیوسته است. این روزنامه فاش کرد که روز گذشته انبوهی از اطلاعات در مورد تماس‌های فشرده بین مقامات آمریکایی و رئیس پارلمان لبنان منتشر شد. این بحث درباره راه‌های بهبود وضعیت پس از

اعلام کامل رد بیانیه واشنگتن توسط حزب‌الله لبنان متمرکز بود. پس از این مسئله نیبه‌بری موضع خود را به طرف آمریکایی و میانجی‌ها اطلاع داد. رئیس پارلمان لبنان روز جمعه در واکنش به توافق اعلام شده بین بیروت و اسرائیل در واشنگتن گفت که آتش‌بس باید جامع و کامل بدون هیچ قید و بند یا شرطی و شامل توقف تمام حملات زمینی، دریایی و هوایی و تخریب و انهدام باشد. اگر متن توافق بین لبنان و اسرائیل شامل این مسئله بود می‌توانستیم آن را یک توافق مثبت بخوانیم اما متن این توافق تله‌گذاری شده است. روز پنجشنبه واشنگتن، بیروت و تل‌آویو در پایان دومین روز از دور چهارم مذاکرات از دست‌یابی لبنان و رژیم صهیونیستی به توافقی برای اجرائی آتش‌بس و ادامه مذاکرات مستقیم خبر دادند.

نوع ایرانی

جهان نما

از لاهه تا پاریس:

گسترش جبهه پیگردهای حقوقی علیه اسرائیل

ویگه «عربی ۲۱» در گزارشی از پرونده‌های حقوقی علیه رژیم صهیونیستی نوشت: گشایش پرونده قضایی در فرانسه درباره اتهام‌های «جنایات جنگی» و «شکنجه» در ارتباط با نحوه برخورد با فعالان شرکت‌کننده در «ناوگان پایداری جهانی» (الصمود) عازم غزه، صرفاً یک اقدام قضایی مرتبط با یک حادثه مشخص تلقی نمی‌شود، بلکه پرسش‌های گسترده‌تری را درباره احتمال تغییر تدریجی رویکرد کشورهای اروپایی نسبت به موضوع پاسخگویی حقوقی اسرائیل مطرح کرده است؛ موضوعی که طی دهه‌های گذشته همواره تحت تأثیر ملاحظات سیاسی و دیپلماتیک قرار داشت.

دادستانی ملی مبارزه با تروریسم فرانسه این تحقیقات را به درخواست دولت آغاز کرده است. مبنای این اقدام، شهادت شماری از فعالان فرانسوی است که گفته‌اند پس از توقیف ناوگان در آن‌های بین‌المللی و بازداشت توسط مقام‌های اسرائیل، با رفتارهای نامناسب و بدرفتاری مواجه شده‌اند. این پرونده در شرایطی مطرح می‌شود که طی سال‌های اخیر، برخی دستگاه‌های قضایی در کشورهای غربی به تدریج به پرونده‌های مرتبط با جنگ غزه موافقت‌ناقص حقوق انسانی بین‌المللی نزدیک شده‌اند و تلاش‌هایی برای بررسی حقوقی این موضوعات در سطوح مختلف صورت گرفته است. اگرچه تحقیقات فرانسه در حال حاضر بر موارد مربوط به شکنجه، تبعیض و سوءرفتار با فعالان اروپایی پس از توقیف ناوگان متمرکز است، اما اهمیت این پرونده به ماهیت اتهام‌های مطرح‌شده بازمی‌گردد. در این پرونده از اتهام‌هایی همچون «جنایات جنگی» و «شکنجه» سخن گفته می‌شود؛ جرایمی که در بسیاری از نظام‌های حقوقی مشمول مرور زمان نمی‌شوند و بر برخی کشورهای اروپایی براساس اصل صلاحیت قضایی گسترده یا جهانی قابل پیگیری هستند. از همین رو، این پرونده می‌تواند ابعادی فراتر از یک حادثه خاص پیدا کند.

برخی ناظران حقوقی معتقدند در صورت پیشرفت تحقیقات و جمع‌آوری اسناد، مدارک و شهادت‌های مستند، امکان طرح پرونده‌های مشابه دیگری درباره نحوه برخورد با اسرا، غیرنظامیان فلسطینی یا فعالان خارجی حامی فلسطین نیز افزایش خواهد یافت. تحت‌حاکم قضایی در فرانسه هم‌زمان با ادامه رسیدگی به پرونده‌های مرتبط با فلسطین در دیوان کیفری بین‌المللی انجام می‌شود.

این دادگاه طی سال‌های اخیر شاهد تحولات مهمی در پرونده فلسطین بوده است و پس از آنکه دیوان کیفری بین‌المللی صلاحیت خود را برای بررسی جرایم ارتكابی در سرزمین‌های فلسطینی اعلام کرد، موضوع فلسطین وارد مرحله جدیدی از پیگیری‌های قضایی شد. در ادامه، جنگ غزه به یکی از مهم‌ترین محورهای مباحث حقوقی بین‌الملل تبدیل شد و درخواست‌های متعددی از سوی نهادهای حقوق بشری برای بررسی موارد احتمالی نقض حقوق غیرنظامیان، تخریب زیرساخت‌ها و آسیب به مراکز و تأسیسات انسانی مطرح شد.

اگر چه دیوان کیفری بین‌المللی در این مسیر با فشارهای سیاسی گسترده‌ای مواجه بوده است، اما انتقال پرونده فلسطین از سطح منازعات و اختلافات سیاسی به مرحله تحقیقات کیفری بین‌المللی، از دید بسیاری از کارشناسان نقطه عطفی در روند پاسخگویی حقوقی مرتبط با منازعه فلسطین و رژیم صهیونیستی محسوب می‌شود. در تحول مهم دیگری، آفریقای جنوبی شکایتی را علیه اسرائیل در دیوان بین‌المللی دادگستری ثبت و این رژیم را به نقض کنوانسیون منع و مجازات جنایت‌نسل‌کشی متهم کرد.

هر چند دیوان بین‌المللی دادگستری به مسئولیت کیفری افراد رسیدگی نمی‌کند، اما این پرونده از نظر سیاسی و حقوقی بازتاب گسترده‌ای داشته است. این دادگاه در ادامه رسیدگی به شکایت آفریقای جنوبی، مجموعه‌ای از تدابیر موقت را صادر کرد و از رژیم صهیونیستی خواست اقداماتی را برای حفاظت از غیرنظامیان و تسهیل ارسال کمک‌های بشردوستانه اتخاذ کند.

این پرونده همچنین به تقویت بحث‌های جهانی درباره ضرورت پاسخگویی حقوقی در قبال جنگ غزه کمک کرده و به دیگر ابتکارات حقوقی در کشورهای مختلف نیز انگیزه و پشتوانه بیشتری داده است. طی سال‌های اخیر، چندین کشور اروپایی شاهد طرح شکایت‌ها و پرونده‌های حقوقی مرتبط با رژیم صهیونیستی بوده‌اند.

در آسیایانیا بحث صلاحیت قضایی جهانی‌ها را هادر پرونده‌های مرتبط با مقام‌های صهیونیست مطرح شد، هر چند اصلاحات قانونی بعدی دامنه این صلاحیت را محدودتر کرد. در بلژیک نیز قوانین مربوط به صلاحیت جهانی پیش‌تر برای رسیدگی به پرونده‌های مرتبط با جنایات جنگی و نقض‌های جدی حقوق بین‌الملل مورد استفاده قرار گرفته بود، اما این سازوکارها در ادامه با فشارهای سیاسی روبرو و شده و محدود شدند.

از سوی دیگر، ایرلند طی سال‌های اخیر به یکی از منتقدان جدی سیاست‌های رژیم صهیونیستی در اروپا تبدیل شده است و درخواست‌های سیاسی و حقوقی متعددی برای اتخاذ اقدامات سخت‌گیرانه‌تر درباره تحولات فلسطین در این کشور مطرح شده است. به اعتقاد کارشناسان، مهم‌ترین ویژگی پرونده کنونی فرانسه آن است که شاکیان دارای تابعیت فرانسوی هستند. این مسئله مبنای حقوقی مستقیمی برای ورود دستگاه قضایی فرانسه به موضوع فراهم کرده و روند پیگیری را از منظر حقوق داخلی تسهیل می‌کند.

علاوه بر این، پرونده سر‌قابه وقایع رخ داده در سرزمین‌های فلسطین محدود نمی‌شود، بلکه به توقیف کشتی‌های غیرنظامی در آب‌های بین‌المللی و بازداشت شهروندان اروپایی مربوط است؛ موضوعی که می‌تواند دامنه توجه حقوقی، رسانه‌ای و سیاسی به این پرونده را گسترش دهد. برخی حقوق‌دانان نیز معتقدند پرونده‌هایی که شاکیان آن‌ها شهروندان اروپایی هستند، معمولاً نسبت به پرونده‌های مرتبط با فرآیند غیراروپایی از سرعت و حساسیت بیشتری در روند رسیدگی بر خوردار می‌شوند.